

GLAS

SLOVENSKE
KULTURNE
AKCIJE

Mesečno poročilo. Izda-
ja tajništvo, Granade-
ros 61, Buenos Aires
LETO I. ŠTEV. 3
JUNIJ 1954

UDELEŽITE SE LITERARNE ANKETE!

Se enkrat ponavljamo vpraša-
nje:

1. Vam je pisanje naših pesnikov
in pisateljev izven domovine všeč
in zakaj?

2. Katere slovenske pesmi, no-
vele, povesti, knjige, tiskane ozi-
roma izdane v zadnjih letih izven
domovine, so Vam bile najbolj
všeč in zakaj?

3. Če bi bili pisatelj, o čem bi
govoril Vaš prihodnji roman?

4. Berete več ali manj kakor ste
nekoč brali doma? Katere domače
in tuje avtorje? Zakaj?

5. Ali ste po letu 1945 brali
kakšno izvirno doma napisano knji-
go? Katera Vam je bila najbolj
všeč in zakaj?

6. Ali bi naj pisatelji uporabljali
dogodke zadnjih let doma kot gra-
divo, ali pa mislite, da smo še
preblizu?

7. Ali Vas bolj prepriča dogodek
iz naše bližnje preteklosti, obdelan
v poeziji ali prozi?

8. Izrazite kdaj ustvarjalcu, pis-
meno ali ustno, svoje mnenje o
prebranem? Svoji ožji družbi?
Nikomur? Zakaj?

9. Ali je literarna kritika vedno
potrebna? Ali naša preostra ali
premalo ostra?

10. Če bi izbirali snov za kul-
turno-literarno revijo, o čem bi go-
vorili izbrani članki?

11. Na kaj ste kdaj pomislili v
zvezi z našo književnostjo?

Odgovori, podpisani ali nepodpi-
sani, naj ne bodo prekratki. Upo-
rabili se bodo kot gradivo za članek
o knjižni anketi, namenjen za re-
vijo „Meddobje“. Prosimo, oddajte
odgovor osebno na kakšnem pri-
hodnjih kulturnih večerov ali pa
po pošti na „Slovenska kulturna
akcija“ (Anketa), Granaderos 61,
Buenos Aires. Noben odgovor ni
premalo važen! Pošljite!

IVAN MEŠTROVIČ

Slovensko kulturno akcijo je doletela izredna čast, da ji
je mojster Meštrovič dovolil pokazati članom in vsem v ar-
gentinski prestolnici živečim Slovencem eno najlepših zbirk
svoje nepopisno visoke umetnosti. Ta zbirka je prav te dni
doživela obogatitev s petimi na novo došlimi skulpturami.
Kolekcija bo tako obsegala osem plastik in okrog dvajset
risb, med njimi nekatere izredne velikosti.

Umetnine, ki jih bomo gledali v nedeljo 27. junija, ima-
jo neocenljivo vrednost. Niso samo plod umetniške moči ene-
ga največjih mojstrov zapadnoevropske umetnosti, so tudi
izraz najplemenitejše očetovske ljubezni do svoje hčerke, ka-
tero je s temi čudovitimi izlivi svoje duše obdaroval. Naj
omenimo le risbo, ki jo je poklonil svoji nevesti, poznejši
ženi, dragulj, ki ga kiparjeva hčerka, gospa Marica Meštro-
vič - Pelicarić hrani kot najdražjo vez s svojimi starši. Tako
se nam bo Ivan Meštrovič približal ne samo kot umetnik,
ampak tudi kot človek — mož — oče.

Ta veliki sin bratskega hrvatskega naroda deli zdaj z
nami usodo izseljencev. Ni bil nikoli politik in to rad povdari,
toda vedno je bil v službi svojega naroda. Med prvo svetovno
vojno prav tako kot zdaj je šel v tujino, da z veličino svo-
jega dela opozarja svet na pravo ceno, ki jo njegov narod
ima in zasluži. Ni samo sila njegove forme, ki zmaguje v
New Yorku in Londonu prav tako kot v Parizu, kadarkoli se
tam pojavi; **moč duha** je, ki kraljuje nad vsem kaosom za-
pada, kadar spregovori Meštrovičevo dleto. Če je kdo ljublje-
nec božji, potem je to Meštrovič. In božjo ljubezen vrača
svojemu Stvarniku z vso hvaležnostjo, kot je zmožen samo
— božji ljubljeneč.

V pričakovanju Meštrovičevega odgovora na našo prošnjo
za to razstavo smo grešili. Dvomili smo o uslišanju in to je
bil greh. Vedeti bi morali — o mi maloverni! —, da človek
kot je Meštrovič, dobrote odkloniti ne more in ne zna. Po-
sebnost je ne bi znal odkloniti Slovencem, ki jih je imel vedno
rad. Od tedaj, ko se je družil z našimi Vesnani na Dunaju,
pa vse dotlej, ko je videl, da je vzgojil novo generacijo slo-
venskih kiparjev. Nepozaben mi ostane obisk v njegovem ate-
lierju v Zagrebu. Kdaž nas je skupina umetnostnih zgodovi-
narjev. Vse nam je razkazal, nič razlagal, čemu tudi! Spra-
ševal nas je o slovenskih znancih — umetnikih. Nazadnje je
naročil: „Pozdravite mi vašega Plečnika!“

Meštrovičeva razstava za argentinske Slovence bo dan
uživanja najčistejše lepote. Bo pa tudi dan, ko bo zrastel naš
pogum, ko bo znova zaživela vera v odrešenje in ki bo utrdil
naša upanja. Za vse te dobrote, mojster Ivan Meštrovič, se
Vam že zdaj Slovenci v Buenos Airesu iz dna svojih src
zahvaljujejo.

M. M.

NEDELJA, 27. JUNIJA 1954

Dvorana Dekleva, Jorge Newbery in Córdoba

RAZSTAVA KIPOV IN RISB IVANA MEŠTROVIČA

Podrobnosti v programih, ki veljajo kot vstopnice
in so v predprodaji v papirnici Santa Julia
in na Granaderos 61.

NAŠI DOMOVI

Verjetno ga ni Slovenca v Argentini, ki si ni vsaj enkrat zaželel svoje lastne hiše. Težnja po lastni hiši je sploh značilen pojav za vse tuje naseljence. Najhitrejši način doseči nek notranji mir in občutek varnosti na tujih tleh je zgraditi si svoj dom, ki bo postal nekaka trdnjava, varno пристanišče sredi nevarnih čeri. Precej je že Slovencev, ki so srečni lastniki svojih domov. Mnogo pa je onih, ki se ukvarjajo z mislijo ustvariti si svoje ognjišče. Sedaj, ko država in razne banke pomagajo kreditirati stanovanjske zgradbe, se je odprla možnost priti do lastne strehe najširšim slojem, kateri bi sicer težko sami financirali sorazmerno tako drago podjetje. Mislim, da je potrebno ob tej priložnosti spregovoriti nekaj besed o naših domovih.

Če vprašamo znanca, ki gradi svojo hišo, kaj si predstavlja pod besedo „dom“ ali „bivališče“, nam bo verjetno dal tale odgovor: Bivališče je poslopje, ki nudi stanovalcem zavetje pred vremenskimi nepravilnostmi in ga „izolira“ od ostalih ljudi. Težko bi slišali kaj več od našega znanca o konceptih sodobnega „bivališča“. Kar se pa tiče materialne zasnove njegove hiše, v tem pa je pravi izvedenec. Govori nam ure in ure o svojih idejah, kritizira sodobno arhitekturo, nazadnje pa privleče na dan načrt svoje bodoče hiše, ki pa je ponosno kopija standardnih hiš, katere projektirajo razne gradbene družbe iz čistega dobičkanostnega nagiba.

Razlaga našega znanca sicer ni bila napačna, a bila je nezadostna. Človeško bivališče je še nekaj več, kot samo streha in štiri stene. Najprej je tehnična ustvaritev; precej zamotana pa tudi draga. Zaprteva celo vrsto izobraženega občaja, ki pod vodstvom projektanta ali gradbenika izvršijo delo tako, kot si ga je zamislil lastnik. Povprečni hišni lastnik nima prave tehnične izobrazbe, da bi mogel sam izvesti načrt, zato je potrebno, da se posvetuje ali poveri delo čim bolj izvedenemu projektantu.

Drugi faktor človeškega bivališča je socialna enota. V tem služaju predstavlja družinsko celico. Družina je prvina človeške družbe; nič manj važen ni zato njen materialni ali fizični okvir, v katerem ta celica živi in se razvija. Vsako bivališče mora biti izraz individualnosti bodočega stanovalca. Mora vsebovati značilnosti njegovega načina življenja, z drugi-

mi besedami: mora funkcionirati. Bistvo je v tem, da stanovanje služi stanovalcu in ne obratno. Upoštevatelj moramo še druge faktorje, na primer naš način življenja, ki se je v zadnjih letih bistveno spremenil. Ne le kmet, tudi meščan se je moral v tem velenem mestu prilagoditi novim življenjskim pogojem. Važno je tudi dejstvo, da otroci odrasčajo in bodo imeli čez 10 let precej drugačne potrebe, kot jih imajo danes. Hišni gospodinjini mora biti čim bolj olajšano delo, saj preživi največ časa doma. Kuhinja naj bo „funkcionalna“, a pri tem tudi „humanitarna“ naj družji več družinskih opravil in del. Imeti mora poleg delovnega prostora (kuhanje, pranje, likanje) prostor za igranje otrok, kotiček za zajtrk ali manjše kosilo, morda celo nekaj dnevni prostor. V vseh hišnih prostorih naj bo dovolj vzdanih omar, katerih nujnosti gotovo ni treba posebej upravičevati. Dalo bi se govoriti še o važnosti razsvetljave, prezračevanja, osvetlenja, termične in akustične izolacije itd., a danes za to ni prostora.

Pač pa moramo omeniti tukaj našo arhitekturno tradicijo. Če nam že pomanjkanje gradbenih materialov ali druge tehnične težave onemogočajo vdihniti zunanjosti naše hiše izrazit slovenski značaj, potem vsaj glejmo, da bomo to skušali storiti v njeni notranjosti. Vendar s tem ni mišljeno, da bi naše sentimentalne vezi s preteklostjo morale prevladati težnjo po pridobitvah moderne tehnologije in arhitekture.

Končno moramo opozoriti na psihološki faktor človeškega bivališča. Winston Churchill je dejal: „Dajmo obliko našemu domu, in ta bo dal obliko našemu življenju.“ Veliko resnice je v tem stavku. Zgradba, delo človeških rok in človeškega uma, ima svoj značaj, katerega mu je vtisnil ustvarjalec. Ta značaj je obenem odsev dobe in njegovega bližnjega okolja; v njem se zrealijo poleg umetniške kvalitete ustvarjalca tudi miselnost, kulturni in socialni položaj ljudstva, ki obdaja umetnika. Lahko je torej razumljivo, da zgradba izžareva in posreduje svoj značaj ljudem, ki jo obdajajo ali živijo v njej.

Buenos Aires je značilen primer nesmoternega kolektivnega in individualnega planificiranja, katero je imelo svoj začetek pred 400 leti, ko so prvi španski kraljevi predstavniki začrtovali oblike bodočemu mestu. Danes se arhitekti

s težavo trudijo spremeniti lice bolnega mesta z raznimi „kirurškimi“ posegi. Kljub vsem novim, večinoma dokaj posrečenim poskusom moderne arhitekture imamo celo armado projektantov, ki jim je pač edini cilj zaslužek in jim ni nič mar lepota in koristnost stavarstva ter kulturni napredek prebivalstva.

Upajmo, da se bodo slovenski projektanti, gradbeniki in hišni lastniki ubranili tem nevarnim tokovom. Medsebojni posveti, članki v časopisju, ankete in predavanja naj ta vprašanja še bolj razčistijo. Brez naprednih diskusij ni naprednih stvaritev. Tudi naše kolektivne zgradbe pridejo pri tem v poštev. Več društev in organizacij namerava v bližnji bodočnosti zgraditi svoje lastne prostore in dvorane. Bodimo napredni pri izbiri in ocenjevanju projektov. Naše zgradbe bodo postale spomeniki in zgovorne priče kulture slovenskih izseljencev in naši potomci bodo po njih sodili veličino našega duha.

*

S tem začenjamo reševati novo vprašanje, gotovo eno najbolj perečih za vse slovenske izseljenske skupine. Pisec ga je obdelal iz Buenos Aireskega gledališča. Položaj v drugih slovenskih izseljenskih središčih je podoben. Slovenski družinski pa tudi društveni domovi in cerkveni hramovi po širnem svetu so največkrat takšni, kot bi Slovenci arhitekturne tradicije sploh ne imeli. Pa imamo tako krasno ljudsko arhitekturo: primorsko, gorenjsko, prekmursko, tip furmanskih postaj ob cesarski cesti, poleg prav posebne graščinske arhitekture, ki ima svoje odseve v pristavah in večjih kmečkih dvorcih, potem še edinstveno baročno cerkveno stavbo. V novejši dobi smo imeli arhitekta kot Jagra, ki se je uveljavil v ZDA, a škoda, da več med tujci kot pri naših, Fabianija, Vurnika in svetovnoznane Plečnika, pa še dolgo vrsto mlajših.

Angleži in Nemci so dali svoj značaj celim predelom velikega Buenos Airesa (Adrogué, Temperley, Belgrano, Florida, Vicente Lopez), Skandinavci in Holanci vsaj posameznim reprezentativnim stavbam in tudi blokom. Slovenci? — Ne trdimo, da bi morali v pampah zidati gorenjsko ali kraško. Trdimo pa, da moramo nadaljevati, ne posnemati, tudi v tujini svojo slovensko stavbarsko tradicijo s kvalitetnimi deli. V Buenos Airesu imamo odličnega slovenskega arhi-

DOSEDANJI KULTURNI VEČERI

Po umetniškem večeru 11. aprila t. l. je priredila „Slovenska kulturna akcija“ do natisa te številke „Glasu“ še štiri kulturne večere. Svoje napovedi je izpolnila v celoti in samo v enem primeru z nekoliko izpremenjenim, pa zato razširjenim sporedom.

Večer severnoameriške sodobne slikarske, kiparske in glasbene umetnosti dne 29. aprila je privabil nad 60 poslušalcev. Predvajanih je bilo 5 filmov, ki jih je posodila severnoameriška ambasada. Pri vseh teh filmih je občutiti težnjo po popularnosti in populariziranju snovi. Pri prvem, ki je kazal sodobno ameriško kiparstvo, je komentator Marijan Marolt lahko ugotovil mnogo sorodnosti s sedanjo slovensko produkcijo v domovini, pa kvaliteto, ki jo v Ameriki živeča Hrvat Meštrović in Slovenec Gorše gotovo prekašata. Moderno slikarstvo 2. filma bo znatno izpopolnil članek Fr. Goršeta v „Meddobju“; iz množice stilnih nasprotij nikakor ni mogoče izluščiti še kakšnega bistva severnoameriške umetnosti. Filmskemu avtorju je bil tehnični postopek pri slikanju važnejši kot vsebina umetnine. Precizj. detajlov iz dela Granta Wooda je omajalo podnaslov kataloga, da je to največji ameriški slikar; mnenje, ki ga je sporočil tudi B. Kramole, ko je bral napoved sporeda v „Glasu“. — Vsebinsko zelo površen je bil film „Glasba v ZDA“, čeprav najbrž takšna

tekta, staronaseljenca mojstra Sulčiča, ki je ustvaril že mnogo umetnin, pa ga pre malo poznamo; dozoreva nam naraščaj, iz katerega je izšel gornji članek. Treba se je teh priložnosti samo poslužiti. Tudi drugod delavcev ne manjka, samo zaposliti, za nasvet vprašati jih moramo. Arhitekt napravi svoje delo vedno bolj uspešno in ceneje, kot kdo drugi, prav tako kot se bolniku vedno bolj izplača učen zdravnik kot mazač.

Op tajn.

SLIKARSKA RAZSTAVA ARHITEKTA SULČIČA

Arhitekt Sulčič, velik prijatelj Slovenske kulturne akcije, je tudi slikar. V ponedeljek 21. t. m. odpre razstavo svojih akvarelov v galeriji Witcomb na Floridi in vabimo vse naše člane in prijatelje, da razstavo obiščejo, po možnosti že pri otvoritvi, ki bo njena ura objavljena v časopisih.

nagla površnost Amerikancu prija. Mnogo boljši in tudi za Ameriko častnejši je bil zadnji trak o zboru Bach's Orfeon v mestu Betlehemu. Vnema, ki jo kaže majhno mesto za zahtevno izvedbo Bachovih kompozicij, mora na naše nepoklicne zборе naravnost vzpodbudno vplivati. Zato smo tudi pevce vseh zborov posebej vabili.

Obiskovalci prvega literarnega večera 13. maja so dvorano napolnili. Lojze Novak je sam bral „Jakoba Sršena“, Maks Nose je recitiral dve Beličičevi ljubezenski; izkazala se je nova recitatorica Lučka Kralj s Kalinovo „Ob prvem matutinu“, odkritje za javnost je bila ena izmed verzij Novačanovih prologov k „Frideriku Celjskemu“, ki jo je podal Nikolaj Jeločnik. Nekatere recitacije je spremljala na klavirju Ančica Kralj. Vmes so dvakrat zapele sestre Finkove. Skioptične slike so spremljale satiro na bistvo slikarstva, ki jo je sestavil Anonimus in govoril Jeločnik. Predsednik Jurčec je podal pojasnila k literarni anketi, vodja literarnega odseka, Zorko Simčič je govoril o problematiki v sodobni književnosti. To kratko predavanje je nakazalo probleme, pred katerimi stojita odsek in revija; meseci in leta bodo pretekla, preden bodo, mnoga s pomočjo ankete, ta vprašanja v teoriji obdelana in poglavitna naloga Slovenske kulturne akcije je prav v tem, da pripomore do objave praktičnih rešitev — umetnin.

20. maja so se Slovenci poklonili Antoninu Dvořaku ob petdesetletnici njegove smrti. Predavatelj prof. Geržinič, ki zdaj vodi glasbeni odsek, je poleg skladateljevega življenjepisa —, ki ga je izpolnil predvsem opus njegovega ustvarjanja, — podal pregled slovenskih odnosov do Dvořaka. Po dveh krajših skladbah (eden Slovanskih plesov in Pesem, ki me je naučila mati) je Božo Fink podal razlago 5. simfonije, ki so jo nato v zelo decentni reprodukciji poslušalci sprejeli s tiho zbranostjo. Ker sta napovedana violinista oba zaradi fizičnih nevarnosti morala odpovedati sodelovanje, je poleg dodatnih plošč Dvořakove muzike skušal še film z novo, najmodernejšo aparaturo, ki si jo je akcija pridobila. manjkajoče nadomestiti. Dva Dvořakova sodobnika je moglo občinstvo primerjati s češkim mojstrom: Lizsta v Padarevskega interpretaciji Ogerske simfonije in

Wagnerjevo overturo k Tannhäuserju pod Boehmom, ki ga na njegovih turnejah stalno spremlja naš Anton Dermota.

V. kulturni večer je bil posvečen francoski srednjeveški umetnosti. Predavanja umetnostnozgodovinskega društva v Ljubljani niso bila nikoli boljše obiskana kot ta večer. Pet filmov, eden o loubreski zbirki srednjeveške skulpture, drugi o chartreski katedrali, tretji o umetninah in arhitektonskem razvoju otoškega mesteca Mont Soint Michele, četrti o vseh sodobnih slikarskih in kiparskih upodobitvah Ludvika IX., ki so podale celoten življenjepis vladarja-svetnika, in peti o miniaturah 15. in 16. stoletja (v barvah) je potrdilo ugotovitev komentatorja Marolta, da ta umetnost ni slehernemu Francozu samo v ponos, ampak da francoskega duha stalno oplaja in da prav zaradi tega Francija še vedno lahko umetnostno vodi Evropo. Vrhunske filmske režije in najtehtnejša nova muzika (Perrine, Honneiger itd.) so povezale umetnine davnih vekov v neslutene estetske užitke, ki so premagale tudi najtrdovratnejše nasprotnike „mašinizirane“ umetnosti. Filme je posodila z izredno ustreznostjo tukajšnja francoska ambasada.

ODMEV SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

Danes objavljamo nekaj izvlečkov iz pisem, ki nam jih niso pisali ustvarjalni člani, pač pa ljudje, ki jim je kulturni napredek zamejskih Slovencev pri sreč. Ti gospodje niso pisali pod vtisom kakšnega povabila k ustvarjalnemu sodelovanju, ampak le na obvestila o ustanovitvi družbe.

Č. g. Jože Guštin, duhovnik v Buenos Airesu, piše 29. aprila t. l.: O potrebnosti ustanove ni nobenega dvoma. Bog daj, da bi lepo in uspešno vršila svoje kulturno poslanstvo v Argentini!... Zlasti bodo potrebni opore naši kulturni delavci na Koroškem in Primorskem. Med rojaki tukaj naj bi pazili, da ne bi ostalo vse samo pri gotovem krogu starejših izobražencev, ampak naj bi se zelo pobrigali za doraščajočo mladino...

Č. g. Vinko Zaletel, kaplan v Št. Jakobu v Rožu 5. maja t. l.: Ko enkrat revija izide, jo bom po svojih močeh skušal razširiti. Sam sem navdušen nad vsakim dokazom našega kulturnega in znanstvenega ustvarjanja. Na Koroškem dela le par ljudi. Kaj drugega je z Ofarji, ki imajo kupe denarja in ... imajo svojo tiskarno

SPORED PRIHODNIH KULTURNIH VEČEROV

10. JUNIJA

Filozofski večer. Kultura in časovnost. Predava dr. Milan Komar. Koreferenta dr. Ignacij Lenček in dr. Vinko Brumen. Debata o predmetu.

17. JUNIJA

Paul Claudel. Genij 20. stoletja — Dante naših dni. Govori Ruda Jurčec. — Film o Claudelu. Režija: J. L. Barault, glasba: Artur Honegger. — Dve pesmi (recitacija). — Odlomki iz dram: Violana o žrtvi in Peter Craonski o božjem stavbarstvu (Marijino Oznanjenje). — Devica Orleanska o svojem poslanstvu (iz dramskega oratorija „Ivana na grmadi“). — Canticque de Messe (Opoldanski delež).

NEDELJA 27. JUNIJA

v dvorani „Dekleva“. Razstava kipov in risb Ivana Meštrovića.

8. JULIJA

Argentina v besedi in pesmi. Recitacije argentinske poezije, nekaj v izvirniku, drugo v prevodih. — Martin Fierro v prevodu Tineta Debeljaka. — Originalna in reproducirana glasba. Sodelujejo argentinski in slovenski umetniki.

15. JULIJA

Arhitektura — umetnost prostora. Beseda in filmi o modernem stavbarstvu. — Problem slovenskega naselja v tujini.

NEDELJA 25. JULIJA

Azazel. Žalna igra Ivana Preglja v priredbi in režiji Marijana Willemarta. Igralci: Nataša Zaječ, Vanda Majcen, Nikolaj Jeločnik, Maks Borštnik, Maks Nose, Tine Kovačič, Oman in drugi.

in še podporo pri socialistih. Torej: po svojih močeh!

Dr. Vladimir Arko v Barijočah 13. maja t. l.: ...prav nič ne skrivam svojega zadovoljstva nad hval vredno akcijo, ki ste jo začeli. Poskušal bom dvigniti zanimanje, zlasti ker povdarjate, da so vsi kulturni delavci izven domovine, brez ozira na njih politično pripadnost, vabljeni, da sodelujejo.

Č. g. p. Ivan Caserman S. J. v Buenos Airesu 9. maja t. l.: ...Slovenska kulturna akcija je vsekakor posrečena zamisel in le želim, da bi tako lep načrt dela kmalu postal resnica.

Nestor severnoameriških Sloven-

REVIJA "MEDDOBJE"

Prva številka prvega letnika je v tisku. Med drugim gradivom bo prinesla ta številka esej Rude Jurčeca „Črke, misli, besede“, razpravo dr. Milana Komarja „S tokovi proti tokovom“ in članek dr. Ignacija Lenčka „Pismo iz Nemčije“. Pesmi sta prispevala Vinko Beličič in Jeremija Kalin, leposlovno prozo Bine Šulinov in Lojze Novak. Objavljen bo pregled literarne zapuščine Antona Novačana in iz nje že tudi prvi izbor. Anica Kralj opisuje svoj obisk pri Bari Remec. Bara Remec je revijo tudi opremila in prav ta prva številka prinaša večje število novejših slikaričin del. Obširen je informativni in kritični del; iz tega opozarjamo zlasti na prispevek kiparja Goršeta.

29. JULIJA

Film — umetnost? Vodi Vinko Flek ob filmu Vittoria de Sicca: I ladroni di biciclette.

12. AVGUSTA

2. filozofski večer.

19. AVGUSTA

Razstava slovenske izseljenske grafike. Razstavljajo Marijan Koritnik, France Gorše, Aleksa Ivanc, Božidar M. Kramole, Bara Remec. Dela teh umetnikov so zbrana ali že na poti. Za sodelovanje sta naprosena še Zoran Mušič in Anton Mihelič. Na poti je film o Goršetovem kiparstvu, ki ga je izdelal Anton Grdina. Ob začetku in med razstavo, ki bo trajala vsaj 4 dni, bo več strokovnih vodstev. Večina umetnin bo tudi na prodaj.

26. AVGUSTA

Novačanov večer.

9. SEPTEMBRA

Koncert slovenske komorne glasbe.

cev Anton Grdina v Clevelandu 16. maja t. l.: ...Lepo ste razložili zadevo; vsak človek, ki mu je kaj za izobrazbo, mora in bo pozdravil ta korak. Največja potreba je v današnjih časih ljudi pripraviti in zainteresirati za kulturo... mogoče pa je, da bo dovolj ljudi, ki se bodo odzvali Vašemu začetku, vsaj pokazali ste, da ste kos nalogi in da veste, za kaj gre. Res, v Argentini imate sedaj najboljše moči. Če pade eden, ga kar lahko nadomestite. Zelo častitam; dokler bo ostalo še kaj takih, bo naš narod ostal srečen... Želeč Vam, da bi se stvar posrečila in šla na polje, v kulturno korist... Vam vdani Anton Grdina.

NEDELJA 19. SEPTEMBRA

Uprizoritev nove Willemartove drame.

23. SEPTEMBRA

Večer Tineta Debeljaka.

7. OKTOBRA

Srečanje med ustvarjalci in publiko.

21. OKTOBRA

Literarni večer, posvečen Srečku Kosovelu ob petdesetletnici rojstva in Ivanu Preglju, dvema največjima s Primorskega.

18. OKTOBRA

Razstava slikarice Bare Remec in kiparja Franceta Ahčina.

Kadar ni objavljeno drugače, se vršijo kulturni večeri ob pol 8 v župni dvorani v Ramcah Mejia, vstopnina pa znaša za nečlane 3 do 5 pesov; višja vstopnina bo zaradi večjih stroškov le h gledališkim predstavam. Za člane ni nikdar nobene vstopnine.

ROJAKI! PODPRITE SLOVENSKO KULTURNO AKCIJO Z RAZUMEVANJEM IN SODELOVANJEM!

LETOŠNJI KNJIGI

V prvi številki „Glasa“ smo obljubili, da bomo v drugi že povedali naslova letošnjih knjig, ki ju nameravamo izdati. A še zdaj v tretji številki obljube ne moremo izpolniti. Urednik knjižne zbirke dr. Debeljak na stvari vztrajno dela. Dokler pa nista knjigi dokončno pripravljena, ne želi objave, da nam ne bi bilo potem potrebno svoje napovedi popravljati. Tvarine je dovolj in dobre, urednik bo zbral najboljše. Prosimo potrpljenja še do prihodnje številke, saj smo šele v četrtem mesecu po ustanovitvi.